

Крапка, кома, кома, крапка!
Кома, кома, кома, крапка!

Вибачатися пізно, йдемо ми на дно,
Цей човен поглине безодня життєва.
Ти продовжуєш грати зі мною в кіно,
Але плаче твій Оскар, та це не суттєво.
Лиш пів-кроку вперед і два кроки назад –
Ця система працює. Навіщо ж інакше?
Почуття всі скінчились, лишився базар,
Крізь фарбовані очі я бачу щось.
Бачу що!?!

Мила! Люба! Кохана!
Ти ніколи не перестанеш.
А без тебе – це втома,
Втома... Кома...
Павутиння рутини...
Жоден з нас цього не припинить.
Забираю щітку і тапки!
Крапка!

Ця машина не їде, хоча й на ходу,
Аж потягнеш пам'ятничок із бетону,
Граючи в капцях пісок, бо скло не дадуть,
То чие ї'мя згудувати заборонено?...
Лиш пів-кроку вперед і два кроки назад –
Ваша схема працює. Навіщо ж інакше?
Це ніякий не ринок, це справді базар,
Крізь заплющені очі я бачу щось.
Бачу що!?!

Мила! Люба! Кохана!
Розриватись не перестанеш.
А без тебе – це втома,
Втома... Кома...
Павутиння рутини...
Жоден з них цього не припинить.
Забираю щітку і тапки!
Крапка!

Крапка, кома, кома, крапка!
Кома, кома, кома, крапка!
Крапка, кома, кома, крапка!
Кома, кома, кома, крапка!

Мила! Люба! Кохана!
Ти ніколи не перестанеш.
А без тебе – це втома,
Втома... Кома...
Павутиння рутини...
Жоден з нас цього не припинить.
Забираю щітку і тапки!
Крапка!